

Waarom is dit al niet jaren gemeengoed in de branche? Super dat twee producenten hun nek hebben uitgestoken en tot oplossingen zijn gekomen, maar waarom is dit niet al jaren eerder gedaan?

Alle ballen op duurzaamheid

Laat ik vandaag eens beginnen met een open deur: duurzaamheid is belangrijk en wordt steeds belangrijker, maar waarom kiezen wij in deze sector altijd voor duurzaamheid met de voet op de rem? We innoveren wel. Ook deze uitgave staat weer vol met prachtige technische innovaties, waar de markt reikhalzend naar uitkijkt. Maar mijn stelling is: het kan allemaal wel wat sneller. Neem bijvoorbeeld het verhaal over kunstgrasvelden, die helemaal uit één polymeer kunststof worden samengesteld. Wij plaatsen in deze uitgave een artikel over de duurzaamheidsconsequenties van de twee systemen, die door twee verschillende aanbieders worden aangeboden. De conclusie is overigens dat beide partijen op de goede weg zijn. Mijn vraag gaat verder: waarom is dit al niet jaren gemeengoed in de totale branche? Prima dat twee producenten hun nek hebben uitgestoken en met oplossingen zijn gekomen, maar waarom is dit niet al jaren eerder gedaan?

Duurzaamheid is belangrijk en wordt steeds belangrijker, maar waarom kiezen wij in deze sector altijd voor duurzaamheid met de voet op de rem?

Die traagheid zie je ook in de huidige discussie over microplastics. Ik kan me nog herinneren dat de Volkskrant kwam met een artikel over microplastics op 27 februari 2016. We hadden net de discussie over het mogelijke gezondheids- en milieurisico's van SBR-rubber achter ons en dacht na het lezen van dat verhaal: 'waar gaat dit over? En gaan we ons nu druk maken over zoiets kleins en futiels?' De onderkop van dat artikel: 'Kunstgras voetvalvelden verspreiden jaarlijks een miljoen kilo kunststof korrels en niemand lijkt zich daar over druk te maken.' We weten inmiddels hoe de vlag erbij hangt. Het gebruik van infill wordt vanuit Europa verboden en daar moeten we wat mee. Mooi wat we allemaal verzonnen hebben met kantplanken, schoonlooproosters en andere zaken, maar de Europese overheid eist van ons een structurele oplossing. Inmiddels wordt driftig gediscussieerd hoe lang de overgangperiode moet zijn en willen vooral de opdrachtgevers die uit kosten oogpunt zo lang mogelijk uitstellen. Ik snap dat wel, maar ook weer op de rem dus.

Betekent dit nou ook dat fieldmanagers in de dagelijkse praktijk niet erg warmlopen voor duurzaamheid? Misschien is dat in zekere zin ook wel zo. Iemand wordt fieldmanager of beleidsambtenaar bij een gemeente, omdat hij of zij de ambitie heeft om mooie plekken te ontwikkelen waar Nederlanders kunnen sporten. Al deze discussies op gebied van duurzaamheid komen daar bovenop.

Hein van Iersel
Hoofdreducteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!